

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S, Sidonii Apollinaris, Aruernorum Episcopi. Ex Gregorij Turonensis Episcopi, histor. Franc. lib. 2. c. 21. Claruit anno Salutis 484. sub Felice Papa, & Zenone Imper.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

publicum visitur, condiderunt; vbi virtutibus *Coruscant mi-*
 claris, ipsis quoque gentilibus, ob miracula & *raculis post*
 sanitarum beneficia stupentibus, maximo in *obitu.*
 honore ea tempestate est habitus.

VITA S. SIDONII APOLLINARIS,

Aruernorum Episcopi. Ex Gregorij Turonensis *vide Tomā*
 Episcopi, *histor. Franc. lib. 2. c. 21. Claruit an-* C. Baron.
no Salutis 484. sub Felice Papa, & Zenone *Annal. 6.*
Imper.

EPARCHIO, Aruernorum Episcopo, vi- 23. Augu.
 ta munere functo, Sidonius, prima Gal- *Sidonij ge-*
 liarum nobilitate illustris, ex Præfecto *nus nobilissi-*
 substituitur. Habebat enim Auiti Imperatoris *mum.*
 filiam, sanctissimo matrimonij fœdere sibi lo-
 ciatam; & propter admirandam facundia vir-
 tutem, summo patriæ vniuersæ non modò ho-
 nori, sed etiam saluti erat. Tanta namq; dicen- *Egregia Si-*
 di facultate & gratia pollebat, vt plerunq; ex *donij elo-*
 improviso luculentissimè quæ voluisset, nulla *quentia.*
 obfistete mora, componeret. Cùm autem esset
 magnificæ sanctitatis atq; ex Senatoribus pri-
 mus, non rarò ignorante coniuge, argentea è
 domo vasa auferebat, & pauperibus summo
 cum animi gaudio erogabat. Quod illa cū re- *Mira eius in*
 sciiceret, animo haud parum commota crucia *pauperes li-*
 batur, & pium sanctissimi viri factum calum- *bertitas.*
 niabatur, ablataq; dato tamen egenis precio,
 domui restituebat.

Porro Sidonius in episcopali munere consti-
 tutus, de præsentis vitæ bonis parùm aut ni-
 hil sollicitus, assidua mente & cogitatione
 æterna pertractabat. Quam animi puritatem,
 sim-

*Duo improbi
sacerdotes
eum perse-
quuntur.*

*Horrenda
mors presby-
teri.*

*Abit è vita
S. Sidonius.*

simplicitatemque, duo presbyteri, nequitia fraude insignes, facile se decipere posse confidentes, omni antistiti ablata potestate, contumelias insuper varias intulerunt: ac tandem eò dementiæ proruperunt, ut planè ei ecclesiæ limina per fas perque nefas promittere vellent. Itaque cum minas ei sub vesperam intendissent: statuisseruntque, si ad nocturnas preces cum reliquis conueniret, è templo eum turbare: iamque dato signo ad matutinas vocarentur, alter presbyterorum iniquo animo mendicata explere cogitans, prius necessitati naturæ satisfactorius, secessum suum ingreditur. Et ecce ventrem purgaturus, eodem quo Arius supplicio diuinitus mulctatus, intestina effudit.

Hinc beatus antistes pristina restitutus potestati, paulò post febre correptus, cum se haud dubijs mortis indicijs vrgeri sentiret, in ecclesiam se suorum manibus deferri curauit: ubi inter suorum lachrymas & ploratus, beatam Deo animam tradit, certo cum vaticinio, Aprunculum post se ecclesiam illam moderaturum. Eo defuncto, presbyter alter nequam protinus omnes ecclesiæ facultates instar episcopi occupauit; & animi elatione tumidus, altero à transitu viri sancti Dominico, cunctos ecclesiæ suæ ciues ad epulum sanè magnificum inuitauit. Cumque despectis senioribus primus accumberet, vnus famulorum, qui ei à poculis errat, animi valde anxius, in plena conuiuantium turba, sic Dominum suum ei scyphum offerens, affatus est; Equidem ut maximè vellem, carnis præ nimia quadam animi angustia, quæ super-

rioni no
possum.
regio sp
potest
causas
Porro i
dinem v
tero tib
vitam c
quid li
uictus,
retrusa
donius
dem se
fuerat,
recep
tia del
me ab
lus ego
cianda
doniu
nias, &
Hæc
tione
morte
Ha
percu
titum
Tale
in ho
inual
cont
nem
nys

riori nocte secundum quietem vidi, silere non
possum. Videbam hac nocte Dominica, domū
regio splendore insignem; in qua Iudex cunctis
potestate præstantior, è sublimi throno omniū
causas incorrupto planè iudicio ventilabat.
Porro inter promiscuam populorum multitu-
dinem vidi B. Sidonium cum illo fortè presby-
tero tibi charissimo, qui paucos ante hos dies
vitam cum morte permutavit. Is cum nescio
quid litigij cum Sidonio haberet, tandem de-
uictus, Iudicis iussu in imas carceris angustias
retrusus est. Eo verò ablato, visus est idem Si-
donius tuo nomini litem intentare, dicēs te ei-
dem scelere, propter quod prior ille damnatus
fuerat, affinem esse. Verum vbi Iudex inquire-
re cepit, quem potissimum ad te citandi gra-
tia destinaret, ego pauid^o ilicò inter reliquos
me abdidit. Sed paulò post amoris omnibus, so-
lus ego inuentus hæc à terribili Iudice tibi nū-
cianda in mandatis accepi. Quandoquidem Si-
donius causam vrget, æquum est vt citatus ve-
nias, & iustitiæ subditus sententiam audias.
Hæc venerande Domine sub grandi testifica-
tione præcepit mihi Iudex, pessima multando
morte, si tacerem.

Hæc eo loquente presbyter subito timore percussus, elapso de manu calice, reddidit spiritum: cum satellite suo infernum possessurus. Tale iudicium verus illo & iustus Iudex Deus, in homines contumaces, & alienarum rerum inuasores exercere solet. Porro Sidonius pro contumelia & iniurijs, summa patientia ad finem vsque per latis, & cælestibus in cælo præmijs coronari, & Aprunculum, Lingonicæ Ciuitatis

*Et etiam ab-
terius pres-
byteri terri-
bilem mor-
tem.*

uita-

uitatis prius Episcopum; cum à burgundionibus ad necem quæreretur, fuga elapsus: ut præxerat, successorem habere meruit.

MARTYRIUM SS. CLAVDII, ASTERII, & NEONIS, ITEMQUE DONINÆ & THEONILLÆ.

Vide 2. Tomo Annal. C. Baron.

Ex eo quod V. P. Laur. Surius, à notarijs publicis conscriptum habet. Passi sunt, anno Christi 285. Cæs. Papæ 2. Diocletiani Imper. 2.

23. Aug.

APUD AEGEAM VRBEM, LYSIÆ PRÆSIDI PRO TRIBUNALI SEDENTI, & CHRISTIANOS ACUTISSIMO EXAMINE AD SUPPLICIA PERQUIRENTI, OB-

Claudius Asterius & Neon fratres offeruntur Iudici,

lati fuere ab vrbis magistratu pueri tres; fraterno sanguine & eximia pietate inter se coniuncti: foemina quoque duæ cum infantulo, ut quæ de ijs fieri vellet crudelis Præfides ilicò præceperet. Primus erat Claudius; qui à Præfide dijs sacrificare iussus, animo planè virili & excelso, nefarium facinus detestatus est; seque intrepidè ad virgarum ictus obtulit, & còstanter per tulit. Lysias verò cernens pueri constantiam & virtutem admiradum, iussit eum in eculeo suspensum flammis torreri, partesq; ex eius calcaneis præcisas illi offerri. Deindè ne tantillam quidem eo supplicio motum vngulis vexari, testisque asperrimis latera eius radi, & candelas ardentis applicari. Inter ea Claudius spiritu exultans: Tyranne, inquit, ignis ille & tormenta tua, æternam mihi salutem conciliant. Quæ enim propter Christum patior, in magno lucro ponenda mihi sunt; atque adeo mors ipsa Christi causa tolerata, diuitiæ putanda. Tum Lysias victus, præ furore frendens,

Horrendè torquetur puer Claudius.